

ת"פ 12654/01/22 - הבישופות היוונית קתולית נגד מלון סנט גבריאל בע"מ, רשיד ספורי ושות', רשיד ספורי, נעימה ספורי, סעיד ספורי, ג'מאל ספורי

בית משפט השלום בנצרת

תפ"מ 12654-01-22 הבישופות היוונית קתולית נ' מלון סנט גבריאל בע"מ ואח'
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אפרת רבהון
התובעת הבישופות היוונית קתולית
ע"י ב"כ עוה"ד י. בטש ו/או י. אבישר
נגד
הנתבעים
1. מלון סנט גבריאל בע"מ
2. רשיד ספורי ושות'
3. רשיד ספורי
4. נעימה ספורי
5. סעיד ספורי
6. ג'מאל ספורי

ע"י ב"כ עוה"ד ע. שוחט

החלטה

תביעה לפינוי מושכר שהגישה התובעת נגד הנתבעים המנהלים מזה 30 שנים מלון במבנה שבבעלותה.

בדיון שהתקיים ביום 08.03.22 (להלן - **הדיון**) נחקרו המצהירים מטעם הצדדים, וניתנה החלטה על הגשת סיכומים
בכתב.

ביום 17.3.22 הגישה התובעת הסיכומים מטעמה.

ביום 18.3.22 הגישו הנתבעים בקשה להגדלת היקף הסיכומים מטעמם, ובסמוך לאחר מכן, בהפרש של מספר ימים זו
מזו, הוגשה שורת בקשות נוספות. בשל ריבוי הבקשות, התגובות והתשובות, ראיתי לזמן הצדדים לדיון נוסף שהתקיים
לפני ביום 25.5.22. להלן החלטתי בבקשות שהצדדים לא הגיעו בהן להסכמה.

בקשה להגדלת היקף הסיכומים (בקשה מס' 3)

בהחלטה שניתנה בתום הדיון מיום 8.3.22 נקבע, כי היקף הסיכומים יעמוד על 5 עמודים לכל צד. הנתבעים עותרים
להגדלת היקף הסיכומים מטעמם ל-12 עמודים. את הבקשה הגישו יום לאחר שהתובעת הגישה הסיכומים מטעמה,
בהיקף של 5 עמודים בצירוף 2 עמודי אסמכתאות. לטענת הנתבעים, מספר העמודים שהוקצה לסיכומים, אינו מספיק

לסיכום טענותיהם בתביעה זו שעניינה בפינוי מלון ממבנה שבו הוא שוכן מזה 30 שנים, בהתאם להסכם התקשרות שנסיבותיו מיוחדות ומורכבות. נטען כי בין הצדדים התקיימו בעבר הליכים משפטיים באותו עניין שנדרשת התייחסות אליהם בסיכומים ובמסגרת ההכרעה בהליך דנן.

התובעת מתנגדת לבקשה. בין היתר טענה, כי מאחר שהוגשה לאחר הגשת הסיכומים מטעמה בהתאם להחלטה בעניין זה, הרחבת היקף הסיכומים של הנתבעים בשלב זה תקפח את זכויותיה הדיוניות, וגופו של עניין, מאחר שהשאלה בהליך זה ממוקדת ובעילה שונה מן ההליכים הקודמים שהתנהלו בין הצדדים, ואין צורך להידרש להם לשם הכרעה בהליך זה.

במענה לתגובה זו הגישו הנתבעים ביום 23.3.22 בקשה נוספת (**בקשה מס' 5**) למתן רשות להגשת תשובה לתגובת התובעת. בדיון שהתקיים ביום 25.5.22 ניתנה לנתבעים אפשרות להתייחס לתגובת התובעת. בשל שביתת הקלדניות הדיון נערך ללא רישום בפרוטוקול בידיעת הצדדים ובהסכמתם.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים, לא מצאתי להיעתר לבקשה להרחבת היקף הסיכומים במספר העמודים המבוקש.

מקובלת עלי הטענה, כי היעדרות לבקשה בשלב שבו הוגשה, לאחר שהתובעת כבר הגישה סיכומיה בהיקף שנקבע, עולה כדי פגיעה בהגינות הדיונית ובאיזון המתחייב בין זכויות הצדדים, זאת בעיקר, לנוכח הבקשה להרחבה היקף העמודים העולה על כפל מספר העמודים שנקבע; אך לגם לגופם של דברים, משאין בידי לקבל הטענה כי נחוץ היקף העמודים המבוקש לסיכום טענות הצדדים בנסיבות גדרי המחלוקת ביניהם. בשונה מן ההליכים הקודמים שהתנהלו בין הצדדים, שהטענה העיקרית שעמדה ביסודם, הייתה להפרת ההסכם על ידי הנתבעים ובקשת התובעת לפינויים מן המושכר בשל כך, על המשתמע מכך ביחס להיקף העדויות והראיות, השאלה העומדת ביסודו של הליך זה היא ממוקדת למדי ועניינה בשאלת מימוש האופציה על פי ההסכם בין הצדדים. כאמור התובעת סכמה טענותיה בסוגיה זו בהיקף העמודים שנקצב.

טענות הנתבעים כי מימשו את האופציה כדיון, נסמכות בין היתר על אמירות או ראיות מן ההליכים הקודמים. לכתב ההגנה והתצהיר מטעמם, צרפו הנתבעים נספחים רבים המתפרשים על פני כ - 190 עמודים וכוללים התכתבויות, מסמכים מהליכים שנוהלו ברשויות המס, בקשות ופרוטוקולים מתוך שני ההליכים הקודמים, פסקי הדין שניתנו בהם, ועוד כהנה וכהנה. בידי הנתבעים לבסס את טענותיהם בסיכומים על דרך ההפניה למסמכים אלה, כפי שעשתה גם התובעת בסיכומיה. לצד האמור ועל מנת שתנוח דעתם, אני רואה לאשר לנתבעים להגיש סיכומים בהיקף של 7 עמודים (כפי שביקש ב"כ הנתבעים בדיון) בנוסף לרשימת אסמכתאות בהיקף שלא יעלה על 2 עמודים (כפי שהגישה התובעת), משאיני סבורה גם כי יש בתוספת זו כדי לפגוע בזכויות התובעת, שניתנה לה אפשרות לעתור להגשת סיכומי תשובה, ככל שתמצא לנכון.

באשר לטענת ב"כ הנתבעים, כי מספר העמודים נדרש גם מאחר שלא ניתנה לעד מטעם הנתבעים אפשרות להשלים את דבריו במהלך עדותו בעניין הקשר בין התביעות, הרי שטוב היה לולא נטענה. לעד ניתנה אפשרות להשיב לשאלות שהופנו אליו בקשר לתצהיר באופן מלא, והוא עשה זאת כפי שמצא לנכון, ומכל מקום, הטענה בדבר הקשר בין התביעות היא עניין לפרשנות ואינה צריכה לעדות, והנתבעים רשאים להתייחס אליה במסגרת הסיכומים מטעמם ככל וכפי שיראו לנכון.

בקשה למתן רשות תגובה ולצירוף ראיות (בקשה מס' 4)

בבקשה זו שהוגשה ביום 21.3.22 עותרים הנתבעים להגשת תגובה לבקשת התובעת בפתח הדיון מיום 8.3.22 למחיקת סעיפים מכתב ההגנה ומתצהיר הנתבע 6 בטענה כי עניינם באמירות שאין קבילות היות ונאמרו במסגרת הליכי משא ומתן לפשרה (עמ' 12 ש' 15-19 לפרוטוקול).

לטענת הנתבעים, יש לדחות את בקשת התובעת למחיקת הסעיפים מאחר שהוגשה בשיהוי רב, היות והיה על התובעת להגישה בכתב, ועובר לדיון, על מנת לאפשר לנתבעים להגיב לה כיאות. בנוסף בקשו לצרף פרוטוקול דיון מיום 14.6.07 מתביעת הפינוי הראשונה בת"א 1076/02 (להלן - **הפרוטוקול**) שנטען כי אותה רק לאחר הדיון, וכן פרוטוקולים נוספים משתי תביעות הפינוי הקודמות 'אם יאותרו עד למועד הגשת התגובה'. בהתייחס לפרוטוקול הדיון נטען, כי באותו דיון העלתה התובעת בפני בית המשפט המחוזי את פרטי המו"מ בין הצדדים, ומשכך ויתרה על זכותה לחיסיון.

התובעת מתנגדת לבקשה, שלטענתה הוגשה בשיהוי רב לאחר שכבר הוגשו הסיכומים מטעמה, וביחס לפרוטוקול טענה, כי הגשתו בשלב זה תגרום לה לנזק ראייתי ודיוני עמוק. עוד טענה כי תצהיר הנתבע 6 אינו תומך בטענה כי הפרוטוקול לא היה בידי הנתבעים קודם, ומשכך לא מתקיימים במקרה זה התנאים שנקבעו בפסיקה להגשת ראייה באיחור. באשר לטענה כי מן הפרוטוקול עולה כי היא התובעת ויתרה על חיסיון פרטי המו"מ, השיבה התובעת, כי ויתור על חיסיון חייב להינתן באופן מפורש ולא במשתמע, כך שלא ניתן להכשיר את קבילות האמירות. בהמשך לדיון שהתקיים ביום 25.05.22, הגישה התובעת הודעה שלפיה היא מסכימה להגשת הפרוטוקול (שאותו צרפה להודעתה) רק לשם ההכרעה בהיבט הרלוונטיות שלו להליך, ותוך שהיא עומדת על כל טענותיה שעליהן חזרה.

את טענת הנתבעים כי היה על התובעת להגיש בקשתה למחיקת הסעיפים בכתב ולפני הדיון, איני רואה לקבל, משלא עלה בידי הנתבעים להוכיח קיומה של חובה כאמור. בנוסף, לא הייתה כל מניעה כי הנתבעים ישיבו לטענות התובעת המועד הדיון, דבר שלא ראו לעשות מטעמים השמורים עמם. בנוסף, התובעת הודיעה כי היא נמנעת מלחקור את המצהיר על האמור בסעיפים אלה שטענה למחיקתם, וכך עשתה - זאת עוד בטרם ניתנה החלטה בבקשתה, על המשתמע מכך. טענת הנתבעים כי מדובר באמירות קבילות מאחר שהתובעת ויתרה על חיסיון המו"מ ביניהם, נטענה בבקשה ובדיון הנוסף שהתקיים וככל שיראו לנכון יוכלו להתייחס אליה גם במסגרת הסיכומים מטעמם. הבקשה למחיקת הסעיפים והבקשה לצירוף הפרוטוקול, תידונה במסגרת פסק הדין במידת הצורך, משלא מצאתי כי קיימת הצדקה דיונית או אחרת להכריע בה בנפרד בשלב זה.

בקשה להגשת ראיות נוספות (בקשה מס' 6)

ביום 27.3.22 הגישו הנתבעים בקשה נוספת להגשת ראיות.

בבקשה זו עותרים הנתבעים להתיר להם הגשת תגובה שהגישו ביום 27.3.22 בתיק הוצל"פ 502236-02-22 (בעקבות פסק הדין משנת 2016 בתביעת הפינוי הראשונה - ת"א 1076/02). לטענתם התגובה שהוגשה לתיק הוצל"פ בטענת פרעתי הוגשה לאחר הדיון ביום 08.3.22, ומשלא יכלו להגישה עובר לדיון, יש לאפשר זאת כעת.

התובעת מתנגדת לבקשה וטוענת כי אינה עומדת במבחני הפסיקה להגשת ראייה באיחור, זאת גם בשל העדר רלוונטיות של המסמך, שאינו נדרש להכרעה צודקת בתביעה. ועוד הוסיפה, כי עמדת הנתבעים בתגובה נדחתה בהחלטת רשמת ההוצל"פ שניתנה ביום 28.03.22, שאותה צרפו.

מעיון עולה כי ספק אם מסמך מן המסמכים שצרפו הצדדים מתיק ההוצאה לפועל בקשר לתביעת הפינוי הראשונה רלוונטי להכרעה בהליך שלפני, זאת גם או אף בעיקר משנדחתה עמדת התובעים על ידי רשמת ההוצאה לפועל, ואולם משצורפה החלטת רשמת ההוצאה לפועל על ידי התובעת אני מתירה את צירוף הבקשה שהגישו הנתבעים מטעמים של הגינות דיונית. טענות הצדדים ביחס למסמכים הללו תידונה, במידת הצורך, במסגרת פסק הדין.

בקשה להגשת ראיות נוספות (בקשה מס' 7)

ביום 03.04.22 הגישו הנתבעים בקשה שלישית להגשת ראיות נוספות בטענה ל"החדרת מסמכים שלא כדין לתגובת התובעת". בבקשה נטען כי התובעת עשתה דין לעצמה כאשר צירפה לתגובתה ראיות חדשות ללא תצהיר ומבלי שקיבלה רשות בית המשפט לכך. הבקשה הוגשה בהתייחס לתגובת התובעת לבקשה מס' 3 (בקשה להגדלת מספר עמודי הסיכומים) שאליה צרפה התובעת את בקשתה לביצוע פסק דין בתביעת הפינוי הראשונה להוצאה לפועל; לתגובת התובעת לבקשה מס' 4 (בקשת הנתבעים למחיקת סעיפים מכתב ההגנה) שאליה צירפה התובעת התכתבויות בין הצדדים מתחילת חודש 02/2022; לתגובת התובעת לבקשה מס' 6 (בקשת הנתבעים להגשת ראיות נוספות) שאליה צרפה התובעת את החלטת יו"ר ההוצ"פ מיום 28.3.22 וכן התכתבויות בין הצדדים מיום 28.3.22.

לטענת הנתבעים, משנחשף בית המשפט לראיות אלה שצירפה התובעת ללא רשות, יש להתיר לנתבעים הגשת ראיות נוספות ולחייב את התובעת בהוצאות לנוכח התנהלותה בהליך.

מדובר בבקשה סתמית שדינה להידחות. הנתבעים אף לא ציינו בבקשה אלו "ראיות נוספות" הם מבקשים להגיש, ואין מנוס מן המסקנה כי בקשה זו כקודמותיה, נועדה לעכב את ההליך, לסרבל אותו, ולדחות את ההכרעה בו.

בקשת הנתבעים למחיקת כותרת והעברת התיק לסדר דין רגיל (בקשה מס' 8)

בבקשה זו שהוגשה ביום 3.4.22 עותרים הנתבעים למחיקת כותרת ולהעברת התביעה לסדר דין רגיל. הבקשה מונה 6 עמודים כולל 2 עמודים צפופים של הפניות, ומהווה סיכום טענות הנתבעים ביחס לטענות שנטענו בכתב ההגנה ובמסגרת הבקשות הקודמות. למען הסר ספק יובהר, כי לא תתקבל הפניה של הנתבעים במסגרת הסיכומים מטעמים לבקשה זו על ההפניות שהיא כוללת, שכן לנוכח האופן שבו נערכה, יהיה בכך הלכה למעשה עקיפה של ההחלטה בדבר מספר עמודי הסיכומים שנקצבו לכל צד.

לגופם של דברים, ובהתייחס לטענה כי ההליך אינו מתאים לסדר דין מהיר נטענה בכתב ההגנה, הרי שטענה זו עלתה בכתב ההגנה בפתח הדיון ובמהלכו, עד שהנתבעים חזרו בהם ממנה בדיון בקבלם את עמדת התובעת שלפיה מדובר בסוגיה ממוקדת המתאימה להליך בסדר דין מהיר.

הסכמת הנתבעים בעניין זה הייתה ברורה ומובהקת כפי שהיא עולה מדברי בא-כוחם שיובאו להלן כלשונם (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 28-33):

ב"כ התובעת: אני מבין את דברי בית המשפט, אני עצמי סבור שזה לא כזה מורכב וזו דעתי, זה הרבה יותר פשוט ממה שמנסים לעשות את זה. בסוף זה שאלה פשוטה מאוד האם מומשה האופציה או לא, אם בית המשפט יקבע שלא חייב בכתב ואז לדון אם ניתנה הודעה בעל פה או לא.

חברי אמר שהוא מסכים, בואו ננהל, נשאל כמה שאלות, ובית המשפט יחליט מה שיחליט. זו דעתי.

ב"כ הנתבעים: זו גם דעתי, אבקש לחקור את העד הראשון."

בהתאם לעמדת ב"כ הנתבעים התנהל הדיון כבקשתו - ב"כ הצדדים חקרו את המצהירים, והתיק נקבע להגשת סיכומים. התובעת כאמור הגישה הסיכומים מטעמה.

הבקשה דנן, אינה אלא ניסיון פסול של הנתבעים להתנער מהסכמתם לניהול ההליך בסדר דין מהיר, תוך חזרה על טענות שזנחו, ותוך העלאת טענות קלושות בדבר ראיות שבית המשפט נחשף אליהן "וכבר לא יוכל למחוק מזיכרונו". ביחס לעניין זה לא ניתן הסבר משכנע, כיצד יהיה בניהול ההליך בסדר דין רגיל כדי לרפא "פגם" זה.

אין כל הצדקה דיונית או אחרת להעברת ההליך בשלב זה למסלול של סדר דין רגיל, ולא עלה בידי הנתבעים להראות קיומה כזו. בהתייחס לטענה בדבר סמכות בית המשפט להורות על עברת הליך בסדר דין מהיר לסדר דין רגיל "בכל שלב", לא מצאתי כי מתקיימת הצדקה לכך במקרה זה, לנוכח היקף יריעת המחלוקת, אופן ניהול ההליך עד כה בהתאם להסכמת הצדדים כאמור, והשלב המתקדם של ההליך המצוי לקראת סיום.

הבקשה אפוא נדחית.

ובאשר להוצאות; התקנות מורות, כי בתום דיון בכל בקשה, יפסוק בית המשפט את הוצאות הבקשה ועל מי הן חלות, בלא קשר לתוצאות ההליך העיקרי, זולת אם מצא שקיימים טעמים מיוחדים שלא לחייב בהוצאות כאמור (תקנה 35 לתקנות); ועוד מורות התקנות, כי אם **"סבר בית המשפט כי בעל דין האריך את הדיון בכל הליך שלא לצורך, באמצעות טענות סרק או בכל דרך אחרת, רשאי הוא, באותו הליך או בפסק הדין, ובלא קשר עם תוצאות המשפט, להטיל עליו את הוצאות ההליך בשיעור שימצא לנכון בנסיבות העניין, לטובת בעל הדין שכנגד או לטובת אוצר המדינה"** (תקנה 156 לתקנות).

התנהלות הנתבעים בהגשת הבקשות שרובן ככולן נדחו, מהווה לטעמי דוגמא לשימוש לרעה בהליכי משפט. מדובר בבקשות סרק שהרושם העולה מהן הוא, כי נועדו לסרב את ההליך ולעכב אותו. הבקשות הצריכו משאבים ניכרים מטעם הצד השני שנדרש להגשת תגובות לבקשה שרדפה בקשה, והקצאת זמן שיפוטי לא מידתי על חשבון מתדיינים אחרים. התנהלות זו של נתבעים מהווה הפרה של תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 הקובעות **"לא יעשה בעל דין או בא כוחו שימוש לרעה בהליכי משפט ובכלל זאת פעולה בהליך שמטרתה או תוצאתה לשבשו, להשהות או להטריד בעל דין, לרבות פעולה בלתי מידתית לאופי הדיון, לעלותו או למורכבותו"** (תקנה 4 לתקנות), ומהווה הפרה של החובה המוטלת על בעלי הדין לסייע לבית המשפט לנהל את ההליך באופן יעיל ראוי והוגן **"חובת בעלי הדין ובאי כוחם היא לסייע לבית המשפט בקיום המוטל עליו לפי תקנות אלה, וכן לנהוג בתום לב ובהגינות דיונית תוך שהם מסייעים במימוש התכלית הדיונית"** (תקנה 3(ב) לתקנות).

לנוכח כל האמור, אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 8,000 ₪ בגין הבקשות, ללא קשר לתוצאות ההליך העיקרי. הסכום ישולם בתוך 30 ימים מהיום וישא הפרשי הצמדה וריבית עד למועד התשלום בפועל.

הנתבעים יגישו הסיכומים מטעמם בתוך 14 ימים מיום קבלת החלטה זו.

המזכירות תמציא ההחלטה.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, בהעדר הצדדים.